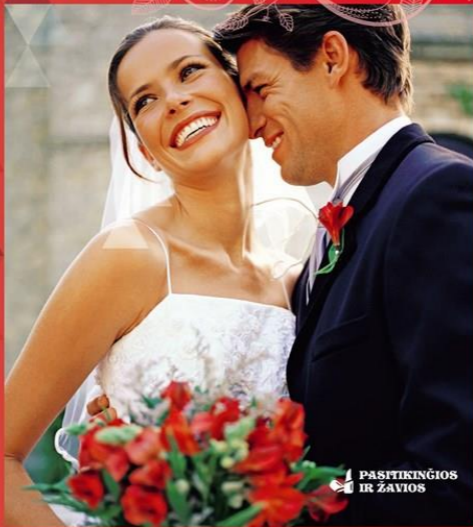

Svajonų
ROMANAI

Aistra

Knygute.lt

KAT CANTRELL
Patogi santuoka

2018 balandis–birželis

 PASIFIKIŅIOS
IR ŽAVIOS

**Kat Cantrell
(Ketė Kentrel)**

PATOGI SANTUOKA

Keturių knygų serija
„Pasitikinčios ir žavios“
Antra knyga

Versta iš Kat Cantrell,
A Pregnancy Scandal, 2016
© Kat Cantrell, 2016

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Janina Užubalytė, vertimas iš anglų kalbos, 2018
© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016
© Thinkstockphotos.com, viršelio nuotrauka
© „Svajonių knygos“, 2018

ISBN 978-609-03-0362-7

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2018

1

Aleksandrai trečią kartą pasislėpus už graikiškos statulos, senatorių Filipą Edžvudą galiausiai įveikė smalsumas. Taip, jis iš tolo stebėjo moterį, perpildytoje pobūvių salėje besišnekučiuojančią su draugais ir bendradarbiais. Ar vyras galėjo elgtis kitaip?

Juk Aleksandra Mir – dailiausia moteris šiame pobūvyje.

Šiek tiek keista. Filipas jau beveik tikėjosi, kad Aleks pasirodys labdaros vakarėlyje mūvėdama paprasčiausius džinsus. Jam tai būtų nė motais – moteris jam patiko, kad ir ką vilkėtų. Tačiau Aleks elegantiškai apsirengė ir pasidažė, tapdama visiškai kita moterimi nei per pirmą susitikimą *Fyros kosmetikos* pagrindinėje būstinėje. *Nieko sau.*

Senatorė Galindo atsikrenkštė norėdama atkreipti išsiblaškiusio Filipo dėmesį. Ramona Galindo, senatorė iš Teksaso, su Filipu turėjo daug bendra, jie dažnai susitikdavo įvairiuose vakarėliuose. Abu buvo iš Teksaso valstijos, todėl turėjo apie ką pasikalbėti. Bet šį kartą Filipas negalėjo sutelkti dėmesio į Ramoną – juk visai šalia Aleks darė kažkokius keistus

veiksmus. Senatorius apsimetė, kad klausosi – juk šio vakarėlio tikslas buvo suburti visus Filipo draugus, gyvenančius už Vašingtono ribų, – tačiau neišleido iš akių žaviosios Aleks.

Galbūt Aleksandrai nepatinka užkandžiai ir ji slepiasi, kad niekas nepastebėtų, jog ji jų nevalgo? O gal ji tikisi už statulos sutikti įdomų pašnekovą?

Jei teisinga pirma priežastis, Filipo pareiga būtų prie jos priėti ir pasakyti, kad jam taip pat nepatinka užkandžiai. Jei ji taip elgiasi dėl antros priežasties – jis turėtų palaikyti moteriai draugiją.

Tiesą sakant, Filipui reikėjo prasiblaškyti. Šiandien Džinos gimtadienis. Na, būtų. Jei jo žmona vis dar būtų gyva, šiandien jai sueitų trisdešimt dveji. Filipas Džinos neteko prieš porą metų, todėl turėjo pakankamai laiko susitaikyti su netektimi. Deja, senatorius dar nebuvo visiškai įveikęs skausmo.

Dabar derėtų apsispręsti: ar visą likusį vakarą nuobodžiauti, ar priėti prie Aleks ir įžiebtį ugnį, kuri įsiplieskia kiekvieną sykį jam prisiarčius prie šios moters. Sutikęs padėti *Fyros* direktorei kuo greičiau gauti reikalingus leidimus, Filipas nesitikėjo susipažinti su tokia intriguojančia moterimi kaip Aleksandra Mir. Juo-

lab nesitikėjo, kad ši moteris bus kompanijos vyriausioji finansininkė.

Filipas su Aleks jau kurį laiką susitikinėdavo vėlyvų pietų ir pasitarti prie keturių akių. Ji nuoširdžiai juokdavosi iš jo pokštų, todėl Filipas trumpam užmiršdavo, jog yra politikas, ir pasijausdavo paprastu žmogumi. Be to, Aleks atėjo į vakarėlį, nors Filipas buvo įsitikinęs, kad ji nepasirodys. Kokių dar reikia įrodymų, kad jų santykiai gali peraugti į šį tą daugiau, ne tik savo srities profesionalų bendradarbiavimą?

- Atsiprašysiu, - sukuždėjo Filipas senatorei Galindo, apeidamas ją ir pasitaisydamas iš švarko kyšančių baltų marškinių rankoves. Senatoriusėjo per didžiulę puošnią patalpą prie įdomiausios šio vakaro moters. Kad ir ką ji išdarinėja, Filipas tai sužinos.

Jis susikryžiavo rankas ant krūtinės ir atsistojo prie statulos, taip įkalindamas Aleks. Iš pradžių jį pakerėjo moters kvapas... lengvas, dvelkiantis vaisiais... o tada ir pati Aleks. Filipas leido, kad ši moteris įkaitintų kraują. Tai atsitiko akimirksniu.

- Malonu tave čia matyti, - atsainiai tarė jis. - Tikiuosi, slėpdamasi už šios statulos nenori išvengti susitikimo su manimi.

Aleks išpūtė akis, tačiau netrukus labai šiltai pažvelgė į Filipą. Moters akys buvo žalio atspalvio, o kairiosios akies rainelėje nedidelis rudas taškelis, kurio jis negalėjo nepastebėti. Be jokios abejonės, Aleks – įdomiausia kada nors Filipino sutikta moteris. O tai šį tą reiškia – juk jis nuolat sukiodavosi tarp Dalaso ir Vašingtono elito atstovių.

– Žinoma, ne. Vis dėlto meras šį vakarą atrodo gana keistai, – Aleks atsikrenkštė, o Filipas tik šyptelėjo. – Bet aš nenoriu pasakyti, kad šalinuosi mero. Jis visai nėra nuobodus. Ir tu nesi nuobodus! Ir... aš visai nenoriu pasislėpti.

Filipui patiko išraudęs Aleksandros veidas. Ar tai blogai? Priversti ją raudonuoti visada būdavo labai paprasta, o Aleks visada pasakydavo ką nors, kas priversdavo Filipą nusišypsoti. O jam buvo privalu šypsotis, ypač šį vakarą. Aleks galėjo priversti Filipą atlikti šį žygdarbį. Be to, ši moteris – pirmas po ilgo laiko sutiktas žmogus, kuriam nerūpi Filipino turtai ir padėtis visuomenėje. Senatorius negalėjo tam likti abejingas.

– Bet jei *norétum* nuo ko nors pasislėpti, ši vieta tam puikiai tiktų, – Filipas atsirėmė į sieną sukryžiuodamas kojas. – Niekas nepastebėtų, jei sumanytum išeiti. Žinoma, nebent

kas nors tave visą laiką stebėtų.

Apšvietimas nebuvo toks blausus, kad paslėptų moters skruostų raudonį.

- Tu į mane žiūrėjai?

- Na, ir kas gi čia tokio? - tyliai sukuždėjo Filipas. - Kai moteris vilki tokią suknelę, nieko keista, kad vyras atkreipia į ją dėmesį ir be paliovos spokso.

Apsižiūrėjusi Aleks piktai dėbtelėjo į Filipą.

- Juk tai paprasčiausia suknelė, - tarė ji.

Ne, tai nebuvo įprasta suknelė. Balto atspalvio drabužis turėjo aukso blizgesio, kuris moteriai judant spindėjo lempų šviesoje, o medžiaga lengvai krito, išryškindama gundančią figūrą. Iki šiol Filipas nepastebėjo nuostabių moters kūno formų, nes ji visada vilkėdavo laisvus drabužius. Vis dėlto Aleks, kad ir ką vilkėtų, buvo nuostabi.

Tačiau dabar... Aleks galutinai pakerėjo Filipą. Jis vylėsi, kad ji nevengia tokio tipo vakarėlių. Čia dalyvavo daugybė politikų ir Filipas buvo vienas iš jų. Žinoma, jam trūko palydovės - dauguma vakaro svečių atėjo ne vieni.

Galbūt Aleks galėtų užpildyti šią tuštumą?

- Niekada nemačiau tavęs su suknele, - Filipas kilstelėjo antakius, o Aleks tai neprasprū-

do pro akis. – Regis, dalyvavau trijuose ar keturiuose *Fyros* posėdžiuose. Ir tu, mieloji, apie save sudarei tokį įspūdį, kad tau patinka paprasti drabužiai. Kesė, Trinitė ir Harperė visuomet vilki kostiumėlius, o tau užtenka paprasčiausių džinsų.

Kitos *Fyros* savininkės rengėsi brangiais elegantiškais drabužiais. Filipui patiko moterys, besirūpinančios savo išvaizda. Anksčiau jis net būtų griežtai atkirtęs, kad jam patinka tik labai rafinuotos dailiosios lyties atstovės. Pavyzdžiui, Džina niekada neišeidavo iš namų nepasidažiusi, o tos kelios moterys, su kuriomis Filipas susitikinėjo po žmonos mirties, taip pat daug investuodavo į savo išvaizdą. Bet jis greitai prarasdavo susidomėjimą jomis.

O štai Aleks... ji tokia įdomi. Kai Filipo pusbrolis Geidžas pristatė jį keturioms *Fyros* įkūrėjoms, Aleks iškart krito senatoriui į akis.

Jis negalėjo nepastebėti kuklios tamsiaplaukės, vilkinčios marškinėlius ir susirišusios plaukus į paprastą uodegėlę. Filipas nustebo, kad tokios žymios kompanijos savininkė atėjo į pasitarimą nepasidažiusi. Tai būtų tas pats, jei senatorius Filipas Edžvudas pareikštų, kad jam visiškai nerūpi šalies teisinė sistema.

Filipas be proto susidomėjo Aleks. Norėjo ją

geriau pažinti. Suprasti, kodėl negali liautis apie ją galvojęs. Ir kodėl ji šitaip skiriasi nuo visų jo pažįstamų moterų. Filipas privalėjo būti atsargus su moterimis dėl daugelio priežasčių – visų pirma dėl to, kad bet kada galėjo kilti skandalas. O dar svarbiau yra tai, jog Filipas ieškojo sau nuolatinės partnerės. Jam reikėjo tinkamos moters, tad jo reikalavimai buvo labai griežti.

Nėra jokios prasmės suteikti moteriai vilčių, kol neaišku, ar ji atitiks visus jo pageidavimus. Jis nežinojo, ar Aleks galėtų tapti jo palydove, tačiau troško kuo greičiau tai išsiaiškinti.

– Nepamiršai svečių? – paklausė Aleks, dirstelėdama sau per petį. – Aš tik blaškau tavo dėmesį.

– Jei gerai prisimenu, pakviečiau septyniasdešimt aštuonis žmones. – Be jokios abejonės, Filipas šiuo metu turėtų bendrauti su jais, tačiau jis nepajudėjo iš vietos. – Bet ir tu esi mano viešnia. Būčiau labai nemandagus, jei pamatęs tave, besislapstančią už šios statulos, nepasiteiraučiau, ar viskas gerai.

– Mano suknelė... labai nepatogi, – Aleks parodė sau į liemenį. – Štai ši dalis yra ne savo vietoje.

Savaime suprantama, Filipas nukreipė žvilgsnį į moters liemenį.

- Regis, viskas vietoje.

- Nes ką tik pasitaisiau, - piktai tēškė Aleks.

Netrukus Filipas jau įsivaizdavo Aleks, besislepiančią už didžiulės statulos ir užsikišusią ranką sau už suknelės. Filipas negalėjo to neįsivaizduoti. Negalėjo į tai neįsijausti. Mažyčiame pobūvių salės kamputyje tarp senatoriaus ir Aleks akimirksniu įsižiebė aistra.

Filipas nepasiteiravo, ar Aleks nereikėtų kokios nors pagalbos. Vis dėlto šis klausimas kirbėjo ant liežuvio galo. JAV senatoriai nelaksto į kairę ir į dešinę, garsiai skalambydami, ką jaučia. Ir visai nesvarbu, jog noras flirtuoti su šia moterimi buvo didžiulis.

Filipo gyvenimas niekada nepriklausė jam pačiam ir niekada nepriklausys. Juk jis - Edžvudas, kilęs iš žymios valstybės tarnautojų šeimos. Dar gilesnės giminės šaknys veda prie garsių ir turtingų naftos pramonės atstovų. Visa giminė tikisi, kad greitai Filipas įsikurs Baltuosiuose rūmuose.

O kad tai pasiektų, Filipui reikėjo paprasčiausio dalyko - žmonos. Vienintelis nevedęs JAV prezidentas buvo išrinktas devynioliktame

amžiuje. Blogiausia tai, kad Filipas vis dar mylėjo Džiną, o juk labai mažai dailiosios lyties atstovių sutiktų atsidurti kitos moters, net ir mirusios, šešėlyje.

Šią dilemą labai sunku išspręsti. Arba Filipas ves tik formaliai ir pasmerks save penkiasdešimčiai metų vienatvės, arba tikėsis, kad jo kelyje netikėtai pasitaikys santuokai tinkama moteris, su kuria jis pajėgs susidraugauti ir dalytis ta pačia lova. Filipas nenorėjo antrą kartą įsimylėti. Tai būtų didelė išdavystė.

Filipas žinojo, jog taip elgtis nesąžininga, bet jis nesitikėjo, kad jam antrąsyk pavyks sutikti tobulą moterį. Taip nebūna. Jei Aleks norės tapti senatoriaus žmona, privalės su tuo susitaikyti.

Vietoj daugybės pasiūlymų, kirbančių Filipo galvoje, jis paprasčiausiai paklausė:

- Gal norėtum taurės šampano?

- Atrodau taip, lyg man reiktų išgerti? - įtariai paklausė Aleks. - O gal skaitai žmonių mintis?

Filipas šyptelėjo.

- Nieko panašaus. Tiesiog pagalvojau, kad būtų labai gaila, jei visą vakarą pratūnotum šiame kampe ir dėl nepatogios suknelės nega-

lētum linksmintis.

Užkišdama plaukų sruogą sau už ausies Aleksandra užvertė akis.

- Kad galėčiau mėgautis oficialiu pobūviu, man tikrai nepakaks šampano.

Štai ir vėl Aleks kalba įžeidžiamai. Filipas šyptelėjo.

- Ar tai reiškia, jog mano vakarėlis nuobodus?

Aleksandra staiga išsigando.

- Ne! Tavo vakarėlis puikus, nes... čia esi tu, šis namas nuostabus, svečiai irgi... Esu tikra nevykėlė, kai reikia tuščiažodžiauti. Visiškai to nemoku.

Aleks mirktelėjo. Jei tai būtų padariusi kita moteris, tai būtų reiškę norą koketuoti ir palikti kuo geresnį įspūdį. Tokiai koketei Filipas akimirksniu būtų atsukęs nugarą. Bet Aleks mirktelėjimas reiškę, jog moteris jaučiasi pažeidžiama, neužtikrinta. Staiga Filipas pajuto dilgtelėjimą širdies plote.

Kas galėjo pagalvoti, kad Filipo trauka prie Aleksandros dar labiau padidės vos nuo vieno žvilgsnio.

- Nesi tu nevykėlė, - švelniai pataisė Filipas.
- Esi nuoširdi. O tai visada malonu.

- Džiaugiuosi, kad taip manai, - Aleks šiek tiek susiraukė, tačiau ir tai atrodė miela. - Tokie žmonės kaip aš nėra laukiami vakarėliuose. Juk mes slepiamės už statulų ir esame priversti vilkėti drabužius, kurių negalime pakeisti.

- Tai kodėl čia atėjai, jei taip nemėgsti puoštis?

Regis, šiai moteriai niekada nepatiko ir nepatiks oficialūs vakarėliai. Dėl šios priežasties Aleks turėjo būti išbraukta iš galimų Filipo nuotakų sąrašo. Deja, kuo ilgiau senatorius į ją žiūrėjo, tuo labiau troško pakeisti absurdiškas vedybų sąlygas.

- Pats žinai.

Juodu pažvelgė vienas į kitą ir jų žvilgsniai susitiko. Filipas suprato: niekur nesitrauktų nuo Aleks, net jei dabar užsiliepsnotų jo protėvių namas. Jis stovėjo taip arti jos, kad galėjo matyti mažą rudą taškelį akyje, o tai nutiekė labai intymiai ir jaukiai. Filipo trauka didėjo su kiekviena prabėgančia sekunde ir tai tapo didžiule bėda.

- Atėjai tik dėl manęs? - pasiteiravo Filipas. Ši replika net nebuvo panaši į tikrą klausimą. Aleksandra tik pritariamai šyptelėjo....